TANULNI! TANULNI! TANULNI!

KÖZGAZDÁSZ

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM. ÁRA 30 FILLÉR 1956. OKTÓBER 10.

A Marxizmus—leninizmus Tanszék munkájáról

Az új oktatási év egyetemünkön is jelentős változásokat hozott minden tanszéknek, de különösen a marxizmus—leninizmus tanszékének.

Ebben a tanévben jelentősen megváltozik a tanszék munkája. Az előző évektől eltérően, az első évben filozófiát, dialektikus és történelmi materializmust tanít és csak a felsőbb évfolyamoknál kerül sor a párttörténet oktatására.

A tanszék most részt vesz az Oktatásügyi Minisztériummal együtt egy állandó tematika kialakításában. Ebben a tanévben a tanszék munkatársainak — jórészt a fizetésemelés eredményeként — több idejük lesz saját elméleti felkészültségük javítására. Ebben a tanszék is segítséget nyújt: havonként lesz egy-egy konferencia a tanszék munkatársai részére, a legfontosabb és legaktuálisabb elméleti és gyakorlati kérdésekről. Így például a legközelebbi jövőben foglalkozik a tanszék a Kínai Kommunista Párt VIII. kongresszusával és annak jelentőségével a nemzetközi munkásmozgalom szempontjából — és más problémákkal. Emellett az előadásokra való felkészülés közben is megtárgyalják a felmerült kérdéseket.

A tanszék munkatársai közül már ez évben is sokan akarnak tudományos munkát végezni. A tanszék lehetőséget is nyújt ehhez, mivel a munkatársak elméleti felkészültsége megfelelő és jól tájékozottak a gyakorlati kérdésekben is.

Az oktatás nagy feladatokat ró a tanszékre, mert egyszerre több tantárgyat kell tanítania: filozófiát, logikát, párttörténetet. Éppen ezért a tanszék javasolni fogja, hogy a jövőben külön filozófiai tanszék és külön párttörténeti tanszék legyen; ez nagymértékben emelné a társadalomtudományok oktatásának színvonalát.

Az előző években a magyar párttörténet egyes tisztázatlan kérdéseinek anyagát nem lehetett behatóan tanulmányozni és a tanszék munkatársai sem láthatták, taníthatták helyesen az ezekkel kapcsolatos problémákat. Ebben az évben lehetőség nyílik arra, hogy a munkatársak megismerkedjenek a levéltárak és archivumok ilyen vonatkozású anyagával, és nem egy esetben a felsőbb szervek egyes kérdésekről konzultációt is tartanak részükre.

Ami a „filozófia története" oktatását illeti, sok a nehézség, mert mindössze 60 óra áll rendelkezésre az anyag elvégzéséhez, s emiatt nem kerülhet sor az ókori, keleti népek filozófiájának tárgyalására — s a XX. század burzsoá filozófiájának tárgyalása sem alapos. Az anyag elsajátítása érdekében épp ezért szorgalmas, önálló munkát kell végezniük a hallgatóknak.

A tanszék arra törekszik, hogy a hallgatók elsajátítsák az elméleti anyagot és azt gyakorlatban is fel tudják használni. Ennek érdekében különböző könnyítéseket vezettek be. Egyrészt a szemináriumok számát erősen csökkentették, úgyhogy a gyakorlatokon egy-egy nagyobb témakör anyagát dolgozzák fel, megszüntetik a gyakorlati jegyet is (ezt különben a tanszék már tavaly javasolta az Oktatásügyi Minisztériumban). Másrészt annak megfelelően, hogy a tanszék minden segítséget megad a hallgatóknak, a vizsgakövetelmények is emelkedni fognak. A gyakorlatok mellett a vizsgákon fog elválni, hogyan használták fel a hallgatók azt a szabad időt, amit a tanszék évközben rendelkezésükre bocsátott, ekkor válik majd el, hogy önállóan dolgoztak-e, s megszerezték-e azt az „állóképes" tudást, amelyet a tanszék és az egyetem nyújtani akar.

KÖSZÖNET

Egyetemünk *párt- és DISZ végrehajtó bizottsága* köszönetét fejezi ki azon hallgatóinknak, akik szeptember 23-tól október 3-ig részt vettek *Mohács-sziget* újjáépítésén.

Száznégy hallgató utazott *Dunafalvára* a *Petőfi* DISZ-táborba, hogy munkájával hozzájáruljon az árvízkárok helyreállításához. A *Petőfi*-tábor parancsnoksága a rohammunka befejezésekor a *DISZ-központ* és *Dunafalva* lakossága nevében őszinte köszönetét fejezte ki az építő közgazdászoknak. Ezek az elvtársak naponta 10—12 órát lelkes, odaadó munkával, erejüket nem kímélve építették az új családi házakat.

Külön dicséret illeti azokat, akik vasárnap is vállalták a munkát, s ezek az építők több mint 80 százalékát tették ki.

Minden elvtárs, aki *Mohács-szigetre* utazott becsülettel teljesítette vállalását. Kiváló munkát végzett több DISZ-alapszervezet a szervezésben és brigád az építésben. Különösen lelkesen szervezték meg a mohácsi brigádokat a *II. év könyvvitel és az I. év könyvvitel szemináriumok, amelyek fiú hallgatóinak több mint 75 százalékát Mohácsra küldték.* A rohammunkában legjobban dolgoztak *Makk György* és *Jakubovics Sándor elvtársak III. évfolyam pénzügyszakos hallgatók, akik elnyerték a Petőfi-tábor legjobb rohambrigádja címet.* Ugyanakkor két alkalommal nyerték el a legjobb brigádnak járó vándorzászlót és 37 munkaórát túlórában végeztek. A közgazdászok lelkes munkájára jellemző, hogy *Dunafalva* község újjáépítési készültségi százaléka az elmúlt 10 napban több mint 10 százalékkal növekedett. Ugyanakkor a közgazdászok, akik a *Petőfi*-tábor 150-es létszámából 104-en voltak, 7 alkalommal adták a tábor legjobb brigádját. Az egész közgazdász kollektíva számtalan dicséretet kapott és több mint 200 túlórát teljesített.

A *párt- és DISZ végrehajtó bizottság* elismerését fejezi ki a mohácsi tábor parancsnokságának azért, hogy hallgatóinkkal a legfigyelmesebben foglalkoztak és problémáikat mindenkor igyekeztek orvosolni.

Kérjük ez alkalommal egyetemünk vezetőségét, tanszékeinket és minden hallgatónkat, hogy a *Mohácsról* hazatért elvtársakat az elmaradottak pótlásában a legmesszebbmenőkig támogassák.

Még egyszer köszönet az ifjú építőknek és most pedig előre, de a jó tanulással.

KITÜNTETÉSEK

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa több főiskolai és egyetemi tanárnak kormánykitüntetést adományozott. Egyetemünk oktatói és dolgozói közül a következő elvtársak részesültek kormánykitüntetésben.

Munka Érdemérmet kaptak: **Szabados Anna** az Ipargazdaságtan tanszék adjuntusa, **Rencz István** a Terv és pénzügyi osztály vezetője, **Bikics István** a Technológiai tanszék adjuntusa és **Molnár Sándor** testnevelő vezető tanár.

Szocialista munkáért érdeméremmel tüntették ki **Bedő Lászlót** a Polgazd. tanszék adjunktusát, **Szanyi Jenőt** a Külker. tanszék adjunktusát, **Bácskai Tamás** docenst, a Pénzügyi tanszék vezetőjét, **Mátyás Antalt** a Polgazd. tanszék tudományos munkatársát, **Porzsolt Józsefet** a Nemzetközi tanszék adjunktusát.

Az Oktatásügyi Minisztérium „oktatásügy kiváló dolgozója" címet adományozott **Kövesi Pálnak** a Statisztikai tanszék adjunktusának, **Dávid Mihálynénak** a Nyelvi intézet docensének, **Bertóti Lászlónak** a Polgazd. tanszék tanársegédjének és **G. Szabó Mihálynak** a Gazdaságföldrajz tanszék adjunktusának.

Körséta egyetemünkön

ELŐADÁS

Szorgalmasan jegyeznek a másodéves hallgatók az egyik előadáson, de vannak, akik a napi sajtó érdekességeit előbbrevalónak tartják tanulmányaik fontosságánál.

MŰSZERKIÁLLITÁS

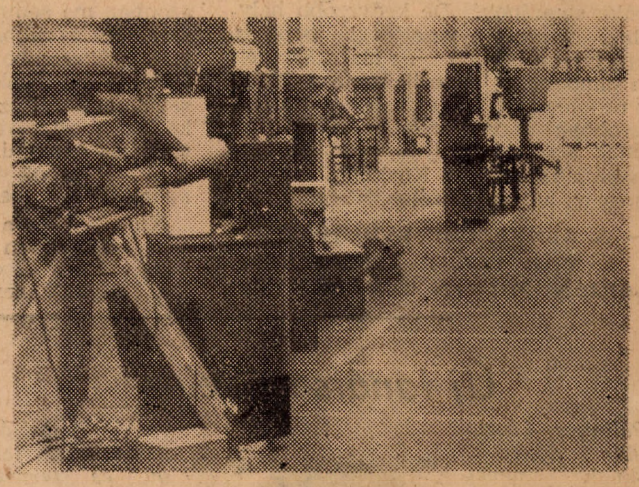

Egyetemünk aulájában megtekinthető a műszerkiállítás. Végigsétálva a műszerek között, megállapíthatjuk, hogy finommechanikai iparunk lépést tud tartani a fejlődéssel.

SZEMINÁRIUM

Bali László elvtárs mohácsi élményeit ismerteti szemináriumtársainak két óra közötti szünetben.

Elsőéves szemmel

Nehéz három héten belül véleményt mondani valamiről, főleg ha az szubjektív jellegű és egy egész egyetem nyilvánossága elé kell tárni.

Mégis azt hiszem a legtöbben közülünk, elsőévesek közül azt vártuk, amit emlegetni már-már szinte közhelynek hat: az egyetem szabadabb légkörét. De vegyült ezenkívül a várakozásba ezernyi más dolog is, ami egyénenként más és más volt.

A benyomások már csak azért is vegyesek voltak. Ami az egyetem szabad légkörét illeti, azt hiszem sok minden amit vártunk megvalósult, ez a középiskolák agyonfegyelmezett légköre után kellemes fellélegzést jelent. Az örömbe azonban mindig vegyül egy kis üröm és ez nem maradt el most sem. Igaz, katalógus még nem volt, de az egyik előadáson az előadó elvtársnő kijelentette, hogy legyünk nyugodtak — majd lesz és aki egyszer (!) nem lesz ott az előadáson, csak utóvizsgára mehet. Ez a fenyegetés, amit már az első órán elengedhetetlenül szükséges volt megtenni, inkább elriasztotta a hallgatókat az előadásoktól, mint túlságosan vonzóvá tette volna azt.

Az előadásokról szólva azonban meg kell említeni azt is, hogy sokan furcsán értelmezik az új környezetbe való beilleszkedést, az egyetem megváltozott légkörét. Úgy hírlik, hogy nincsenek megelégedve az elsőévesekkel. Sok a késés, és az órák látogatottsága nem kielégítő. Volt olyan előadás, ahol a több mint 250 elsőéves hallgató közül 50—60 volt jelen. Az előadásokon is sok baj van a fegyelemmel. Megesett már az is, hogy valakit ki kellett küldeni az előadásról, másokat figyelmeztetni kellett, hogy ne aludjanak, vagy ne egyenek. A szabad légkört úgy látszik egyesek összetévesztik a fegyelmezetlenséggel.

Sajnos, ami a közösségi szellemet illeti, az még az egyes szemináriumokon belül is csak csírájában van meg. Jóformán még egymás nevét is alig ismerjük, azonban a jó közösségi szellem kialakulása szerintem csak idő és igyekezet kérdése. Ugyanígy áll ez az egyetem légkörébe való beilleszkedést illetően is, hisz még nincs semmi kapcsolatunk a felsőévesekkel, s azonkívül, hogy leadtuk a DISZ-tagsági könyveket — az egyetem DISZ-szervezetével sincs. S még egy a gólyabál. Ez volt talán a legfelejthetetlenebb élményünk, bár érthetetlen, hogy sok elsőéves távolmaradt.

Úgy érzem ezek voltak a legfontosabb tapasztalatok e rövid három hét alatt, s hogy helytállóak-e, majd elválik.

KNOPP ANDRÁS
első évfolyam

Fizetésemelés

„A felsőoktatási intézmények oktatóinak munkabérét fel kell emelni" — így hangzik a Minisztertanács egyik rendelete, melyet az illetékesek valószínűleg örömmel üdvözöltek egyetemünkön is.

A rendelkezés szerint tehát az egyetem egész oktatószemélyzetének felemelték fizetését. Hogy milyen mértékben, azt a következő számok mutatják. A fizetésemelés átlaga körülbelül 20 százalék. De mi van az átlag mögött?

Kezdjük talán azokkal, akik a legkevesebbet kaptak eddig. A tanársegédek fizetése a rendelet előtt 1200 forinttól 1600-ig terjedt. Az új rendelet szerint 1500 forintnál kezdődik és minden öt szolgálati év után 100 forinttal emelkedik. Eddig a korpótlék 2 százalék volt minden öt év után. Vagyis ha valakinek 1500 forint volt a fizetése, a régi korpótlék alapján 5 év után 30 forinttal emelkedett, most 100-zal.

Egy egyetemi tanár jelenleg 3300 forintot kap (ha tanszékvezető), 35 évi szolgálat után 4000 forintot. Szemben az előző 3000 forinttal. A 300 forint vezetői pótlék.

Az egyetemi docensek alapfizetése 2700 forintnál kezdődik. Az egyetemi adjunktusoké pedig 2100 forint az eddigi 1700-as havi fizetéssel szemben.

Uj kategóriát is bevezettek a rendelet szerint: az úgynevezett egyetemi gyakornok fogalmát. Fizetése 1200—1400 forint.

Az új bérrendeletről valószínűleg még a hét végén (7-ig) megkapják a jóváhagyást, azután pedig szeptember 1-től visszamenőleg az új bérezés szerinti fizetést.

Reméljük, hogy oktatóinknak ez nagy segítséget jelent és ha nem is gondtalan, de nyugodtabb feltételeket biztosít hivatásuk jobb teljesítéséhez.

ROMÁNIAI MOZAIKOK

...Szinte mindegyik erdélyi város egy-egy műemlék-gyűjtemény.

Ez Nagyszebenre is vonatkozik. Furcsa érzés Szeben évszázados házai között járni. A vaskos falak, a boltives kapuk nyugalma, ereje — hatalmukba kerítik az embert. És én azt hiszem, hogy az erdélyi ember lelkének mélysége, az erdélyi ember nyugodtsága, konok ereje, összefügg egy kicsit — sok más mellett ezekkel a falakkal is. Bármennyire furcsán hangzik, az építészeti környezet (ha lehet ezt a kifejezést használni), részt vesz az emberi lélek kialakításában, formálásában. Egyik legérdekesebb épület a Benedek-rendi kolostor. Jelenleg aggok háza. Sok, támasz nélküli öreg tölti itt békés csendben hátralévő napjait... A kolostor boltives folyosóin bolyongok. Kétoldalt nehéz tölgyfaajtós cellák. És csönd, csönd... Várom, hogy valamerről felcsendüljenek egy gregorián mise hangjai. A középkorban érzem magam néhány pillanatra. Aztán csikordul az egyik ajtó és kicsosszan egy öreg-öreg anyóka.

Megkapóak az alsóvárosi utcaképek: (Az Alsóváros Szeben legrégebbi városnegyede.) A mohával borított háztetők meredeken lejtenek az utca felé. Renaissance- és barokk-korabeli házak váltogatják egymást. Hogy némi fogalmat alkothassunk maguniknak Szebennek műemlékekkel való „ellátottságáról", elég azt tudni, hogy a 100—150 éves házakat nem tekintik műemlékeknek. (Bár mi lennénk ebben a helyzetben!) A házakat megbecsülik: frissen tatarozottak, tisztán. Az utcák ellenben nagyon piszkosak és gondozatlanok. Kevés a köztisztasági alkalmazott, mert igen alacsony a fizetésük: 280—300 lei mindössze. A modern köztisztasági berendezések is nagyon hiányoznak.

Szebeni utcarészlet.

Aki Szebenben jár, nem mulaszthatja el a híres Bruckenthal-múzeum megtekintését. Ez a Bruckenthal Mária Terézia erdélyi helytartója volt és nagy magyarnyúzó. A művészet pártolása és támogatása terén viszont nagyok az érdemei. Ezt javára kell írni. Egykori, gyönyörű barokk-stílusú rezidenciájában rendezték be a múzeumot. A képzőművészeti részleget tekintettem meg. (A levéltár sajnos nem volt nyitva. Mondják, hogy igen szép kódexeket, ezenkívül az erdélyi fejedelmek egyes leveleit és még sok más értékes kéziratot őriznek itt.) Megtalálhatók a nagy olasz és németalföldi mesterek tanítványainak képei. A „nagyok" hatását szinte minden képen lehet érezni, s — így közvetve bár —, de ízelítőt kapnak a látogatók egy nagy kor nagy művészetéből. Külön érdekessége a múzeumnak az erdélyi festők alkotásainak tárlata.

A szebeni városképhez legalább annyira hozzátartozik a villamos, mint Pest városképéhez a Duna. Ezt azért mondom, mert nem akármilyen villamosról van szó. A legtöbb kocsit 1896-ban gyártották. Berlinben döcögtek jó pár évig, aztán hogy-hogynem, idekerültek. Jó párszor nyugdíjazni akarták már a kiszolgált, öreg tragacsokat, de még mindig mennek, helyesebben cammognak úgy, ahogy azt 60 éve megszokták.

(Folytatás a 4. oldalon.)

Hogy dolgozik a DISZ az általános karon

Ma már világosan látható, hogy az elmúlt tanév 2-ik felében végrehajtott átszervezéssel nemcsak új szervezeti formát teremtettünk meg a DISZ-ben, hanem ezzel együtt kedvezőbb lehetőséget is eleven ifjúsági élet kibontakozásához. Ezt bizonyítják *Tillinger László* elvtársnak az Általános Közgazdasági Kar DISZ-titkárának kérdéseinkre adott válaszai is.

— MIBEN MUTATKOZIK MEG KONKRÉTAN AZ ÁTSZERVEZÉS ELŐNYE?

— Mindenekelőtt abban, hogy az új, kislétszámú alapszervezetekben a DISZ-tagok közvetlenül ellenőrizhetik vezetőik munkáját, ezért a vezetőségi tagok sokkal felelősségteljesebben dolgoznak. Az eddiginél sokkal inkább megvalósulnak a DISZ-tagok spontán, lelkes kezdeményezései. Jóval több a kollektív kirándulások, mozi-, színház- és múzeumlátogatások száma. Ezek nyomán máris érezhető a kollektív szellem javulása, ami elengedhetetlen feltétele az ifjúsági munka sikerének. De kedvezőbb helyzetben vannak a vezetőségi tagok is. Személyesen ismernek az alapszervezetben mindenkit. Ismerik minden DISZ-tag problémáját a legkisebbektől a legnagyobbakig, így gyorsan és hatékonyan tudnak segíteni. Rajtuk keresztül elevenebb a kapcsolat a Kari DISZ-vezetőség és az alapszervezetek között.

— A KEDVEZŐBB LEHETŐSÉGEK ÉS A MÁR ELÉRT EREDMÉNYEK ALAPJÁN MILYEN TOVÁBBI TERVEI VANNAK A KARI DISZ-VEZETŐSÉGNEK?

— Munkatervünk még nem készült el. Elkészítésekor arra törekszünk, hogy olyan feladatokat tűzzünk ki célul, amelyek végrehajtása során a DISZ-tagok még közelebb kerülnek a DISZ-hez, még inkább magukénak érzik azt. Ismeretterjesztő vitákat akarunk rendezni, ahol a DISZ-tagok által kért témákról lenne rövid bevezető előadás és vita. Ifjúsági parlamentet akarunk összehívni, itt megvitatjuk a hallgatókat érintő legfontosabb problémákat. (Elhelyezés, perspektíva „fakultatív vagy kötelező" stb.) Meghívjuk ide az illetékes állami gazdasági és oktatási vezetőket, valamint az elmúlt években egyetemünkön végzett közgazdászokat is.

— AZ ÁTSZERVÉSSEL MILYEN LEHETŐSÉG NYILT A SPORT- ÉS KULTÚRMUNKA SZINVONALÁNAK EMELÉSÉRE?

— Szeretnénk növelni a sport és kultúrmunka színvonalát is. E tekintetben azonban ma semmivel sem jobb a helyzet mint korábban volt. Lehetőségeink igen szűkreszabottak. Szeretnénk különböző sportágakban bajnoki mérkőzéseket rendezni az egyes alapszervezetek között. Sportpályát ha nehezen is, talán tudnánk szerezni. De nincs felszerelésünk. Pénzünk még a legegyszerűbb sporteszközök beszerzésére sincs.

Nem tudjuk a kulturális igényeket sem kellőképpen kielégíteni. Ehhez is bizonyos anyagi eszközökre lenne szükség. A DISZ rendelkezésre álló összes anyagi eszközöket azonban — beleértve az állam által nyújtott évi 20 400 forint kulturális keretet is — a központi kultúregyüttesek fenntartására fordítjuk. Vitatható, hogy jól van-e ez így. Helytelennek tartom azt is, hogy a színházjegyek elosztását a kultúrosztály végzi központilag. Sokkal célszerűbb lenne, ha ezt a kari DISZ-szervezetekre bíznák.

Igaza van *Tilinger* elvtársnak. Lehetetlen állapot az, hogy a kultúr- és sportmunka ne tartozzék bele a DISZ-munka egészébe. Bajosan lehetne bebizonyítani, hogy helyes, ha csak a legjobbak sportolhatnak, mert a többi számára nincs pénz felszerelésre. Azt is bajosan lehetne bebizonyítani, hogy a kultúrosztály és a központi kultúregyütteseek a DISZ-é, ha a DISZ-tagok csak újságokból hír formájában értesülnek fellépéseikről. Őszintén szólva, nem merem leírni, hogy a legutóbbi három év során kultúregyütteseink hányszor szórakoztatták színvonalas műsorukkal egyetemünk DISZ-tagjait.

Valóban jogos a felvetés: meg kell szüntetni a DISZ-munka kettéosztottságát a lehető legkedvezőbb módon és minél előbb.

*

Az Általános Karról 53, a Kereskedelmi Karról 30, az Ipari Karról 21, összesen 104 DISZ-tag volt legutóbb *Mohácson*. Mindnyájan lelkesen jelentkeztek, még lelkesebben dolgoztak, meg is érdemelnének jutalmul egy-egy jó színházjegyet. Ha a kultúrosztály a DISZ-é, akkor meg is kapják. A kettéosztottság megszüntetéséhez kezdeti lépésnek ez jó lenne.

Kövesi Tibor

Fényképezőgéppel a kollégiumokban

A Veres Pálné utcában még délutáni „csend" van, csak a takarítónők szorgoskodnak. Képünkön Novákné.

Ennek a képnek „csendélet a Makarenko utcában" címet is adhatnánk.

...és a lányoknál természetesen folyik a tere-fere.

Új tanársegédeink

Pálinkás László egyike azoknak, akiknek nevét a vörösdiplomások között említették az ünnepélyes tanévnyitón. A vörösdiploma egyetemünk elismerésének, megbecsülésének szimbóluma. Azt jelenti ez a megkülönböztető kitüntetés, hogy tulajdonosa a III. és IV. évfolyamon 4,75-os átlagot ért el, és valamennyi államvizsgáját jeles eredménnyel tette le.

— Nekem is sikerült — mondja Pálinkás elvtárs, s hangjába örömöt vegyít az emlékezés. Majd jelenlegi munkájáról beszél, a népgazdaságtervezés tanszék új tanársegédje:

— Már egyetemi tanulmányaim idején is szívesen foglalkoztam kutató munkával. Főleg az egyes nemzetközi gazdasági kérdések érdekeltek. Legutóbb India gazdaságával foglalkoztam. Ez volt a második dolgozatom, amit pályázatra írtam. Ennek köszönhetem talán jelenlegi beosztásomat is.

— Hogyan fogadta a kinevezést?

— Nagyon örültem — feleli —, hogy a tanszékre helyeztek. A tudományos kutató munkával kapcsolatos korábbi terveim megvalósulását jelentette ez a kinevezés. A tanársegédi beosztás nemcsak pedagógiai munka, hanem — legalább ugyanannyi — kutató munka lehetőségét is jelenti.

— Jelenleg milyen feladattal bízta meg a tanszék?

— Jugoszlávia nemzetközi jellegű és tervezési kérdéseiről készítek jegyzetet — feleli —, majd így folytatja: Indiával kapcsolatos kutató munkámat is továbbfejlesztem, és szeretnék tanulmányozni más, nem szocialista országokat is. Ez a terület pillanatnyilag eléggé elhanyagolt. Eddig ugyanis elutasításra talált minden olyan gondolat, amely a kapitalista országok gazdasági életében tervszerűséget tételezett fel. Pedig a tények bizonyos tervszerűségről tanúskodnak, márpedig a tények makacs dolgok...

— Mit tanácsol az egyetemi hallgatóknak?

— Félig-meddig még magam is diák vagyok — szabadkozik Pálinkás elvtárs —, ezért inkább csak a pályázatokra hívnám fel utódaink figyelmét: A különböző tanszékek által hirdetett pályázati felhívások között van lehetőség a választásra. Véleményem szerint nagyon érdemes ilyesmivel foglalkozni. Előnyös a szakmai továbbfejlődés szempontjából, de erkölcsi és anyagi előnyt is jelenthet egy gondosan elkészített pályamunka. Ezek közül az utóbbi komoly mértékben hozzájárulhat a külföldi utazások költségének fedezéséhez. (Példa erre Pálinkás elvtárs két pályamunkája, amelyet külön-külön 1000 forinttal díjazott a bíráló bizottság.)

Pálinkás László elvtárs számára most kezdődik az önálló munka az igazi élet örömeivel és nehézségeivel együtt. Ehhez kívánunk sok szerencsét és jó munkát!

— Fi —

Jelentős lépés az iparszakos hallgatók szakmai képzésében

Az iparszak III. évfolyamán jelentős intézkedéseket hajtottunk végre, melyek kedvező előfeltételeket teremtenek a hallgatók szakmai képzésének további javítására. *Az intézkedések lényege az, hogy a hallgatókat négy szakmai csoportba osztottuk; gépipari, vegyipari, könnyűipari és építőipari csoportba.* A csoportok kialakításánál igyekeztünk figyelembe venni a hallgatók kívánságait, ugyanakkor olyan létszámokat létrehozni, melyek a népgazdaság érdekeinek is megfelelnek. A gépipari csoport kb. 20 főből, a többi három csoport pedig 17—18 hallgatóból áll. *A szakcsoportok kialakítása a jelenlegi oktatási rend alapvető megváltoztatása nélkül is lehetővé teszi, hogy közelebb vigyük a hallgatókat ahhoz a szakterülethez, melyen később dolgozni fognak.* Ezt a célt a következő módszerek segítségével kívánjuk elérni:

1.

Az ipargazdaságtani és a vállalati tervezési csoport foglalkozásokon már ebben a félévben is fokozatosan arra törekszünk, hogy a konferenciákon, vagy gyakorlati foglalkozásokon az általános elméleti kérdéseket az adott szakterület sajátosságai alapján vitassák meg. Például ipargazdaságtanból az első téma, amit a hallgatók konferencián feldolgoznak — Az ipar ágazati szerkezete. A szakcsoportok a foglalkozásokon elsősorban a saját iparágaik, például a gépipar vagy a vegyipar fejlődésével, problémáival, perspektívájával fognak foglalkozni. A vállalati tervezés című tantárgyból arra törekszünk, hogy az összes számítási példákat a szakcsoportok a saját iparágaik anyagi alapján dolgozzák fel.

2.

Azzal a kéréssel fordulunk a Számviteli, a Statisztikai és a Népgazdaság tervezése tanszékekhez, hogy vegyék figyelembe a hallgatók végrehajtott szakosítását és foglalkozásaikon — ahol erre mód és lehetőség nyílik — mélyedjenek el a szakterület anyagában, mutassák meg annak statisztikai, számviteli, tervezési sajátosságait.

Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy a tanszékek ezt a feladatot csak fokozatosan tudják a maga teljességében ellátni és ezért a fokozatosság terén az előrehaladás ütemének meghatározását teljes egészében a tanszékekre kívánjuk bízni.

3.

Mialatt a szaktanszékek már ebben a félévben megkezdik a szakoktatás elmélyítését, egyidejűleg a Technológiai tanszék megkezdi az előkészületeket *fakultatív technológiai tárgyak* kidolgozásához. Azt kívánjuk elérni, hogy a jelenlegi III. éves hallgatók 1957. szeptemberétől kezdve — a saját szakterületük technikai kérdéseit illetőleg — fakultatív gépipari, építőipari, vegyipari, textil- és élelmezésipari technológiát hallgathassanak, elmélyíthessék műszaki tudásukat. Ezzel az intézkedéssel a hallgatóság régebbi kérésének adunk helyt. Ugyanakkor megteremtjük a fakultatív technológiai oktatás lehetőségét azzal is, hogy a IV. évfolyamon a hallgatók leterhelése a korábbinál jelentékenyen alacsonyabb lesz.

4.

A szakképzés elmélyítése érdekében *fakultatív-gazdaságtani kollégiumokat indítunk.* Már ebben a félévben megindul a jelenlegi IV. éves hallgatók számára az Anyagi-műszaki ellátás kollégiuma. Ugy tervezzük, hogy a II. félévben az Ipargazdaságtan tanszék megindítja a Munkaügyi kérdésekkel foglalkozó kollégiumot, majd 1957 szeptemberétől kezdve előreláthatólag egy Önköltségi, illetőleg Beruházási kérdésekkel foglalkozó kollégiumot. Mint látható, ezek a kollégiumok átfogó jellegűek. Ilyen módon lehetővé válik, hogy az iparági szakképzés elmélyítése mellett egyidejűleg egyes szűkebb kérdésekben való képzés is meginduljon.

5.

Az Ipari Karon jelenleg két termelési gyakorlat áll rendelkezésre. Az a célunk, hogy a szakcsoportokat következetesen, *a saját területükre visszük mindkét alkalommal termelési gyakorlatra.*

6.

Mindezek az intézkedések előkészítik az iparszakos hallgatók diplomamunkáját. A szakszemináriumok, a szakosított termelési gyakorlatok, a fakultatív kollégiumok felkészítik hallgatóinkat arra, hogy diploma munkájukat a saját szűkebb területük anyagából készítsék, hogy szakterületük jól ismerő közgazdászaivá váljanak.

Úgy véljük, hogy ilyen intézkedések bevezetése után megalapozottan vethetjük fel a kormány és a párt előtt, hogy *hallgatóink azokon a területeken kerüljenek elhelyezésre, ahová két éven keresztül céltudatosan képeztük őket.* Az a szándékunk, hogy a szakosítás adatait felterjesztjük a Minisztertanácshoz és az Országos Tervhivatalhoz, azzal a céllal, hogy a hallgatók elosztásakor a képzés adottságaira támaszkodva hozzon döntéseket.

Természetesen tudatában kell lennünk, hogy az így létrehozott keretek csak lehetőséget jelentenek, melyeket meg kell tölteni szenvedélyes szakmai érdeklődéssel és szakadatlanul tovább kell dolgoznunk szakmai oktatásunk további tökéletesítésén. Hogy csak egy kérdést vessek fel: véleményem szerint gazdasági minisztériumaink keveset törődnek azokkal a hallgatókkal, akik az egyetem elvégzése után hozzájuk fognak kerülni. Nincsenek formái, hagyományai a minisztériumok, a vállalatok részéről történő patronáló mozgalomnak. Most, hogy létrehoztuk a szakcsoportokat, az egyetem vezetőségének és a társadalmi szerveknek több kezdeményezéssel lehet foglalkozni az ilyen irányú kapcsolatok megteremtésével. Erre nagyon is szükség van. A jelentkezések azt bizonyítják, hogy az ipari munka egyes területeivel szemben érthetetlen az idegenkedés. Például mielőtt az Építésügyi Minisztériumot nem kértük fel, hogy tájékoztassa a hallgatókat a közgazdászok munkájáról az építőiparban — mindössze hárman jelentkeztek erre a területre. Ha ezek a kapcsolatok létrejönnek, ha a minisztériumok meg tudják mutatni a feladatok jellegét és fontosságát, melyek a hallgatókra várnak, Karunkon minden agitáció nélkül ugrásszerűen fog szélesedni a hallgatók tudományos munkája, emelkedni fog az általános színvonal.

Ezekről a kérdésekről még sokat kell beszélni, mindenesetre az első lépéseken már túl vagyunk.

Maróti Ödön

Elmondja:

TAMÁSI ÁRON LEGÚJABB KÖNYVÉRŐL

KAKASOK AZ ÉDENBEN

Könyvemben két színpadi munkámat találja meg az olvasó. Egyik az **Énekes madár**, a másik pedig az **Ördögölő Józsiás.** Mind a kettőben a tiszta szerelem küzdelme forr, s e küzdelem tisztító fénye világít rá a környezetre. Erre utal a könyv összefoglaló címe.

Az **Énekes madár** első színpadi munkám. Régebbi, vagy újabb előadását olvasóim közül is már többen láttak. A valóság és a mese keveredése a színpadon nem könnyű feladat. Főleg ez okozta, hogy a darab előadásain a színházak és a rendezők színjátszó módszereit is oly világosan láthatta a néző. Most olvasás közben maga az olvasó is megrendezheti magának ezt a színpadi játékot, gondolatban.

Mindig élt bennem az igény, hogy a **Csongor és Tünde** bölcseleti felfogása mellett a magyar népmesék világa valóságosabb és derűsebb megfogalmazást is nyerjen. Ennek az igényes törekvésnek a terméke az **Ördögölő Józsiás.** Színházi oldalról nézve ezideig nem valami sikeres terméke, hiszen ezt a színpadi munkámat még 1952-ben írtam, de a mai napig még nem adták elő színpadon. Ember legyen, aki ennek az okát tudja.

Remélem, hogy velem együtt az olvasó is elismerő jóérzéssel fog a **Szépirodalmi Könyvkiadóra** gondolni, mely igazán művészi rajzokkal és gyönyörű kiállításban jelenteti meg két színpadi munkámat.

SZÍNVONALAS: OKTATÁST, SZEMINÁRIUMOKAT

Szeptember 19-én, szerdán délben gyülekezni kezdtek, tanárok, hallgatók vegyesen, a IV-es előadóban. A tájékoztatóra jöttek, melyet a rektori hivatal s az egyes karok dékánátusai tartottak.

Tájékoztatójában *László Imre* elvtárs, rektorhelyettes, mindenekelőtt az egyetemi oktatás színvonala emelésének kérdésével foglalkozott. Ez a probléma mostanában egyre jobban előtérbe kerül. Mint mondotta, az évek során kialakult tanmenet megváltoztatása egyik napról a másikra nem lehetséges — fokozatosan lehet csak végrehajtani. Amit lehet, már ebben a félévben megvalósítanak. Ilyen intézkedések a következők:

1. A szemináriumok, gyakorlatok más elvek szerint történő vezetése (a mechanikus visszakérdezés elhagyása), számuk csökkentése, hogy több idő maradjon a hallgatóknak a felkészülésre, az egyéni tanulásra.

2. A vizsgarendben: az egyes tanszékek meg fogják jelölni, mely napokon lehet vizsgázni és a hallgatók személy szerint maguk dönthetik el, mikor teszik le a vizsgát. A vizsgák lebonyolításában a tanszékek nagyobb önállóságot kapnak. A kéttételes, húzási rendszer megszűnik s a kiadott tételek számát, és kiadásuk módját az egyes tanszékvezetők maguk állapítják meg.

3. Minthogy a tanulási feltételek javulnak (ezt mutatja az is, hogy a régebbi 2500 hallgató és 220 oktató helyett ma 1300 hallgató és 180 oktató van egyetemünkön) — lehetővé válik a követelmények emelése is. Különös gondot kell fordítani a nyelvi tudásra, mert hallgatóink jobb elhelyezésének, külföldi cserék, tanulmányutak megvalósításának eddig is nem egy esetben a nyelvismeret hiánya volt egyik akadálya.

Az elsőévesek felvételénél az idén már számításba vették, hogy emelkedni fognak a követelmények. A rátermettség, a középiskolai eredmény, a felvételi vizsga eredménye sokkal többet nyomott a latban, mint a korábbi években. Az eddigieknél több értelmiségi és egyéb származású hallgató is került idén egyetemünkre.

Beszélt *László* elvtárs más kérdésekről is, így a mérnökök közgazdasági továbbképzéséről és a kollégiumi mozgalomról, amelyet az egyetem lehetőségeihez képest támogat. — Befejezésül közölte annak a konzultációnak az eredményeit, amelyet az egyetem oktatói folytattak *Szalai Béla* elvtárssal. Az egyik és igen fontos eredmény, azaz ígéret volt, hogy illetékes helyen megvizsgálják azt a kérést, hogy a közgazdász képzettséget kívánó új vagy megüresedett munkakörök betöltését kössék közgazdasági képesítéshez.

Ezután az egyes karok dékánjai részletes adatokat ismertettek, arról, hogyan csökkentették eddig a hallgatók terhelését; azonban kivétel nélkül kitértek arra is, hogy a hallgatók egy részéből hiányzik az öntudatos fegyelem. Az eddigi tapasztalatok szerint ugyanis rengeteg az igazolatlan hiányzás, — a látogatottság eddigi ellenőrzési módszereinek megszüntetése nem javított, inkább rontott a korábbi helyzeten.

A tájékoztatón több kérdés is hangzott el — többek között az ötéves tanulmányi időről — László elvtárs erre vonatkozóan közölte, hogy erről még nem döntöttek véglegesen illetékes helyen.

Ez a tájékoztató végeredményben nagyon hasznos volt s ha rendszeressé válik, mint ezt László elvtárs bejelentette, állandó kapcsolat kialakulásának színhelye lehet az egyetem vezetői, dolgozói és a hallgatói között.

Az Ipari Kar Tudományos Diákköre

Október közepén járunk. A kedélyek lehűltek, a fejek hűvösebbek lettek, de a nyárhozta lelkesedésből még maradt egy adag. Egyszóval együtt van minden feltétel, ami a komoly, elmélyült tudományos munkához szükségeltetik.

S a tudományos munka meg is indul, példa rá az Ipari Kar tudományos diákköre. A diákkör már tavaly is szép eredményeket ért el. A tanév folyamán a kilenc színvonalas ülésen sok értékes hozzászólás hangzott el, s a kari tanács múlt évvégi ülése is megelégedését fejezte ki a kar tudományos diákkörének működése és jó megszervezése felett, melyben jelentős szerepe volt *Szabados Anna* TDK felelősnek és *Incze György* TDK-titkárnak is.

Eddig a múlt, a „haladó hagyomány"; most pedig lássuk a jövőt: kérdezzük meg *Incze György* elvtársat, a TDK-titkárát, milyen terveik vannak a mostani tanévre?

— Az alapvető feladat az, hogy ebben az évben is biztosítsuk a munkának legalább a tavalyi színvonalát. A különböző témák legjobb kidolgozásához megadunk minden segítséget, elsősorban az Ipargazdaságtan Tanszék révén; másrészt az ülések színvonalát úgy akarjuk emelni, hogy a megvitatásra kerülő dolgozatokat az ülés előtt legalább egy héttel eljuttatjuk a tagokhoz, hogy alaposan tanulmányozhassák azokat és minden dolgozathoz felkérünk két tagot, akik korreferátumokat készítenek majd: alapos, elmélyült hozzászólást a dolgozathoz. Ilyen a múlt évben csak alkalmilag volt, bár a hozzászólók nagy része akkor is helyesen és célbatalálóan bírálta a dolgozatokat; kár, hogy a Közgazdász nem foglalkozott sem ezekkel, sem általában a kar TDK munkájával olyan mértékben, ahogy az megérdemelte volna.

Idei első ülését október 20-a táján tartja a TDK, s itt egy dolgozat mellett a diákkör alapszabály-tervezetét vitatjuk meg. A fejlődés ugyanis azt mutatja, hogy kell egy szervezeti alapot teremteni a munkának — le kell szögezni a tagok jogait és kötelességeit. A TDK tagjának vállalnia kell, hogy mind a tudományos munkában, mint pedig rendes tanulmányi munkájában pontos és lelkiismeretes lesz. Jogaik közé tartozik, egyebek között, igénybe venni a diákkört vezető Ipargazdaságtan Tanszék segítségét az elméleti és gyakorlati problémák megoldásához, közvetlenül főképpen a tanszéki instruktorok révén.

A tanszék — a tavalyi gyakorlathoz hasonlóan — külső szakembereket is meghív a vitákra és segítségüket fogja kérni a témák kidolgozása során is az azokat feldolgozó tagok számára. — Emellett azonban — és ez új — a tanszék a Magyar Népköztársaság legmagasabb egyetemi és főiskolai ösztöndíjának odaítélésére vonatkozó javaslatában — ha TDK-tagról van szó — köteles lenne figyelembe venni a tag diákkörben végzett munkájának minőségét is; a legjobb dolgozatok a tervezet szerint jutalomban is részesülnek, részben pénzjutalom formájában, részben pedig úgy, hogy „a legjobb dolgozatokról az indexbe is bejegyzés történik, a Dékán elvtárs által" — ahogy a tervezet mondja.

A tanszék a legjobb dolgozatokat a szaklapokban is közzéteszi s emellett minden tanév végén gyűjteményes kiadásban is megjelentetné, az ülésekről készült jegyzőkönyvekkel és korreferátomukkal együtt.

Végül, de nem utolsó sorban, a külföldi tanulmányutaknál a tanszék figyelembe venné a TDK-tagok munkáját és a kijelölésnél előnybe részesítené a jól dolgozó tagokat.

Ha ezt a szükségesnek mutatkozó helyesbítésekkel együtt, a tagok elfogadnák, valóban „tagok" lenének és a tavalyinál sok tekintetben lényegesen jobban folyhatna a munka — fejezte be *Incze* elvtárs.

Reméljük, az Ipari Kar Tudományos Diákkörének munkáját javítani fogják a tervezett lépések és lehetőségeihez képest jelentősen hozzájárul majd közgazdaságtudományunk színvonalának emeléséhez.

— *F* —

Hírek

Elsőéveseink komolyan érdeklődnek az egyetemi kultúrmunka iránt. Ezt bizonyítja, hogy október elejéig az énekkarba 20-an, a tánccsoportba 16-an, a színjátszócsoportba pedig 9-en jelentkeztek.

Vitaelőadás sorozatot indít e hó közepén a kultúrosztály, melyeken a hallgatókat érdeklő tanulmányi és gazdasági kérdések kerülnek megvitatásra.

Egyetemünk színjátszócsoportja egy cseh-népmesefeldolgozás betanulását kezdte meg.

A Makarenkó utcai mozi csütörtökön este 6-kor és 8-kor a Tanár úr kérem című filmet vetíti.

Innen—Onnan

EGYIPTOM: Nemrég ért véget Alexandriában az „Egyetemi Diákok hete", mely alkalommal Nasszer miniszterelnök felhívással fordult az egyetemek, főiskolák diákjaihoz.

— Kövessenek el mindent a diákok — mondotta —, hogy Szuezt megmentsük az idegen hódítóktól.

KÍNA: Héttagú egyiptomi ifjúsági küldöttség több mint egy hónapot töltött Kínában. A fiatalok sok nevezetességet tekintettek meg. Pekingben meglátogattak több egyetemet és főiskolát.

Túrájuk alkalmával ellátogattak Anshan, Nanking, Shanghai és Canton városokba is.

Csengetés után

Csendben megtelnek a IV-es előadóterem padsorai. Egymást érik a kiterített újságok és a gondosan összehajtott tippszelvény, apró galacsinná zsugorodva, kegyvesztetten a földre hullik. Beszéd alig hallható.

Igazi hétfő reggel van. Ólmos, szürke, gondolat nélküli.

Bejön az előadó. Felállunk, leülünk. Beszélni kezd.

De mi történik itt? Már az első szavak után felemelkednek a fejek, eltűnnek az újságok (most már a táskába), feltámad az életkedv, az érdeklődés...

Horváth Jenő elvtárs, a számviteli tanszék előadója sok-sokéves tapasztalatával, a mosoly pedagógiájával — mint ő mondotta — zökkenti ki a közönyből a hallgatóit. Itt csak figyelni lehet: a vidám megjegyzések, hasonlatok, kézzelfogható egyszerű számokból álló hétköznapi példák és könyvviteli tételek egymást érik, persze anélkül, hogy az utóbbi rovására mennének. Ezt bizonyítja az óravégi sikeres visszakérdezés. Horváth elvtárs leszalad a katedráról: gyorsan kérdez, magyaráz és mire felhangzik a csengetés, már tudjuk is az előadott anyagot.

Csengetés után az előadásról beszélgetünk. Sok vélemény hangzik el, de abban megegyezik mindegyik: „élvezetes és nagyon hasznos két óra volt".

— En azt találom értékesnek az előadásban — jegyzi meg Horváth Erzsébet, a másod-évfolyam iparszakos, jelesrendű hallgatója —, hogy akik az általános gimnáziumból jöttek és soha nem hallottak könyvvitelt, azok is értik és akik a technikumban érettségiztek, azok sem unatkoztak, mert megfelelő a színvonal.

És ennek a két utolsó szónak alaposan megnövekedett a jelentősége, hiszen a hallgatók az előadásokban a nélkülözhetetlent, a lebilincselőt keresik, azokra a problémákra keresnek választ, melyek az irodalom sorai között húzódnak meg, vagy amelyek a mindennapos kérdéseket ölelik fel és útmutatásokat keresnek az érdeklődésük tereléséhez.

Ma már kezd lejárni annak az ideje, hogy valaki érdek nélkül, fölöslegesen üljön az előadóteremben és mással foglalkozzon. A nagyobb szabadság fokozza a fiatalok öntudatát, lelkiismeretességét, rászoktatja a kíméletlen önfegyelmezésre, de ugyanakkor helyet ad az idő egyéni elképzelésből fakadó leghelyesebb beosztásának.

Természetesen vannak még fogyatékosságok, sok hallgató elképzelésében, de a számonkérés évközi enyhébb formái és a létszámellenőrzés lazábbá válása alapjában véve a felelősség növekedését jelenti.

A nevelés területén nagy feladat hárul a DISZ-re és az öntudatos fiatalokra.

A fegyelem megtartása kérdésének másik oldala az előadások vonzóereje.

Olyan előadásokat szeretnénk hallani, mint a könyvviteli és a statisztika voltak idáig. Negatív véleményeket elsősorban a marxizmus-tanszék legutóbbi előadásairól kaptunk. Ugy hírlik, sok az adat, nagy az iram, nem lehet rendesen jegyzetelni, ez persze „izgat" a közömbösségre.

A példákból és a fejtegetésből az a tanulság, hogy az előadások színvonala és élvezhetősége összhangban áll a jobb tanulmányi eredményekkel.

Jubilált a szekszárdi Közgazdasági Technikum

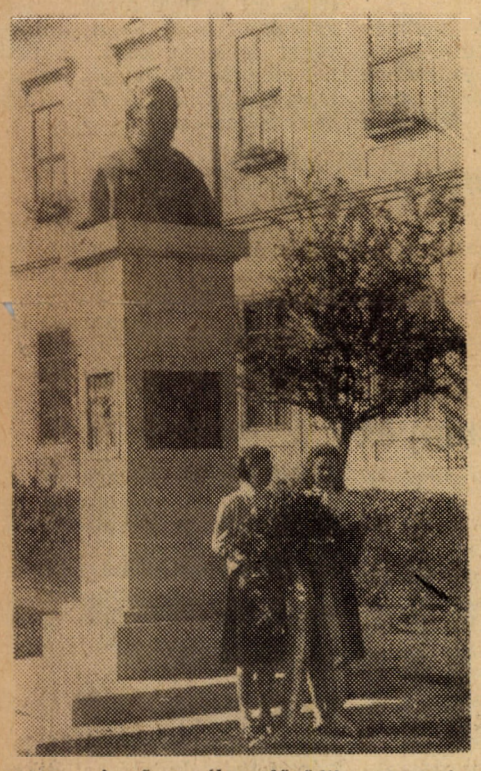

Bezerédj Istvánról, az első jobbágyfelszabadítóról nevezték el a működésének 35. évfordulóját ünneplő *szekszárdi* szövetkezeti szakos közgazdasági technikumot.

Bezerédj István 1795-ben született *Sopron* megyében. Családja később *Tolna* megyébe került át és *Bezerédj* mint megyegyűlési, majd mint országgyűlési küldött kapcsolódott a politikai életbe. A 48-as forradalom előtt felszabadította jobbágyait, a büntetőtörvénykönyv kidolgozásánál mint bizottsági tag felemeli szavát a halálbüntetés ellen, mondván: a büntetés célja a javítás legyen. Az ő nevéhez fűződik az ország első kisdedóvójának megalakítása és egyike azon nemeseknek, kik önként vállalják az adózás terheit.

A technikum tanárai és diákjai örömmel fogadták felettes szervük, a *Belkereskedelmi Minisztérium* és a SZÖVOSZ névadási hozzájárulását, és szeptember 30-án, az intézet megalapításának 35. évfordulóján egésznapos ünnepség keretében vették fel *Bezerédj István* nevét.

Az ünnepség nagyszabású „öregdiák"-találkozóval kezdődött, melyen résztvett csaknem minden diák, aki harmincöt év alatt végezte az iskolát. 11 órakor kezdődött a díszgyűlés, melyen megjelent és felszólalt *Sehrer Sándor* elvtárs, a megyei *pártbizottság* tagja, *Hunyadi Károly* elvtárs, a *Tolna megyei Népfront-bizottság* elnöke, *Pánczél Gézáné*, a megyei *DISZ-bizottság* tagja, valamint a *Belkereskedelmi Minisztérium*, a SZÖVOSZ és a Pedagógus Szakszervezet képviselői. A jelenlegi és a volt diákok melegen ünnepelték a régi tanárok nevében felszólaló *Gockler György* nyugdíjas tanárt, ki többek között a következőket mondotta: „Ugy műveljék ki az emberi agyat és szívet, hogy az különb legyen, mint a régi volt. Legyen kevesebb a zaj és több a megértés."

Az öregdiákok közül is többen felszólaltak. Mondanivalójukat talán *Miszlai István* tanár fogalmazta meg legtömörebben: „...Adja nekem most is, amit nékem adott rég: férfias próbák lehetőségét és nyílt szemeket, szabad észt, — felelős hogy tudjon lenni minden gyermeke, régi s jövendő gazdagodásunkért, s e drága hazáért."

Bezerédj István életéről és munkásságáról *Bartha István* történész, a TTIT előadója mondott magasszínvonalú méltatást.

A gyűlés után koszorút helyeztek el a névadó szobránál, majd közös díszebéden vettek részt.

A délutáni műsoron borkóstolás szerepelt este pedig sikerrel lépett fel a technikum kultúregyüttese. Az egésznapos ünnepséget jól sikerült táncmulatság zárta be.

— rg —

ÚJ:

FILMEKRŐL KÖNYVEKRŐL

Befejezték a Kenyér és só című nyugatnémet—jugoszláv kooprodukciót. A filmet Frantisek Cap rendezte.

Uj lengyel bábfilm készült, amelynek történetét Miczkiewitz balladájából írták.

Megkezdték az első svéd—argentin közös produkcióban készülő film forgatását. A film címe: Az élet tavasza.

Amerikai kisemberek életéről szól a Brüsszelben nagy sikerrel bemutatott Szürkeruhás ember című film, amelynek főszerepeit Gregory Peck és Jennirer Jones játsszák.

Hollywoodban filmet szándékoznak készíteni a Panama-csatornáról.

Hasek: Svejk című munkája valószínűleg még ebben az évben megjelenik, Jozef Lada illusztrációival.

BRAUN JÁNOS RIPORTJA:

Mohács-szigeti emberek...

Szégyen ez?

A folyó közepén a Duna sodrása nagyot lökött a gépkocsikkal megpakolt kompon —, mintha meg akarná mutatni, hogy azért van még ereje, bármilyen békésen is hömpölyög. A motor izzadva berregett — és a homokos part mindig közelebb csúszott.

Parthoz értünk.

Mohács-sziget poros —, autókerekekkel felszántott — gödrös utain igyekeztünk befelé.

Egy parasztbácsi bandukolt — lassan húzva a poros csizmákat — a kukorica tábla szélén. Őszülő haja, mintha csak alkalmazkodna a kukorica fehéredő, őszt jelző „szakállához".

— Az én házam is elvitte... kár... — hallgat egy

darabig —, bizalmatlanul vizsgálgat nem vagyok-e újságíró, aki mindent feljegyez, és megír, mert akkor inkább egy szót sem szól. Aztán mégis elkezdi: — Tudja, ott kint jobb volt.

„Ott kint" — ez a tanyát jelenti. Az évszázadok óta megszokott — egymástól elszakadt, kis fákkal körülölelt házakat, a magasra pupozódó szénakazlat, a saját erejére támaszkodó, egyedül élő paraszt tanyai életét jelenti.

— Az árvíz után újakat mondtak. Hogy majd lesz iskola..., óvoda... mozi... — Látszik, hogy még mindig elégedetlen. Nehezen szokik bele a gondolatba, hogy faluban lakjon, szomszédai legyenek, hogy embereket lásson állandóan portája körül. — Négy iskolát jártam én, elég az! El tudom a beadást olvasni, meg a számokat is ismerem. Még sok is volt a tanulás!... Óvoda?... Nem volt nekem kérem ilyen óvodám soha, mégis itt vagyok. Legjobb „gyerekszoba" a pulyáknak a legelő..., meg a libák... — harciasan rángatózik a bajusza, mint amikor dühös szél cibálja a kukorica-szakállát. — Na, és a mozi?... Még az is? Nem láttam én olyant soha. Nem is érdekel.

Elmaradottság. Évszázados elmaradottság. Nem akarnak közösen élni. Félnek. A „kolhoz-csajkarendszer!". Még mindig ilyen gyerekes dajkameséket hallani a termelőszövetkezetről.

Nem bíznak az emberekben. Nagyon sajátmagukra voltak utalva, ősidőktől fogva.

— Egyke? — kérdezem, hiszen ez itt a „divat". Csak egyetlen gyerek, hogy a földet ne kelljen szétdarabolni.

— Ahhoz a tíz hold földhöz elég egy fiú is — állapítja meg az öreg, de úgy látszik, rosszat kérdeztem, mert elszomorodik. — De ez az egy sem akar itt maradni. Tanítónak készül. Ur akar lenni, nem úgy, mint az apja... Pestre jár... — kissé fáradt lehet már, elment a kedve a küzdelemtől. Az élet sok meglepetést és csalódást tartogathatott számára. — Bizonyára szégyelli is az apját majd a tanító úr!

Dehogy szégyelli! Ismeretlen paraszt bácsika, nem szégyelli senki az apját, anyját, rokonságát. Majd mi — a fia és a többiek —, megtanítjuk megszeretni a közös életet, az iskolát — azt a helyet, ahol majd a fia tanít —, a kórházat, a mozit — és én hiszem, hogy megszereti a szomszédokat a falusi életet is.

Nyílik a rózsa

Egyszer a Híradó-moziban láttam egy gyorsított film-felvételt. Rózsa-nyílást mutattak be. A zöldellő bimbó egyre kövérebbé dagadt, majd kipattant és megjelentek az első piciny levelek. Szélesre tárult a kehely és a rózsa halvány szirmai kinyiltak.

Ez motoszkált az agyamban, amikor a „Petőfi utcában" jártam.

Hogy miért tettem idézőjelbe? Mert a térképen már szerepel az utca neve — de itt a levágott gabona sárga tarlóján csak most kezd bimbózni a „rózsa".

Tehergépkocsi áll meg mellettem. Átlátszó porfüggönyt terít a vidékre. Maszatos arcú fiatalok ugrálnak le — a vörösre égetett téglák tetejéről —, és egymás kezébe adogatják a téglát.

Alig húsz lépés. Az út mellett meszes gödör fehérlik. Ugy habzik a víztől az oltott mész, mintha egy óriás készülődne borotválkozni.

Hatalmas kövek simulnak egymáshoz. A fundamentum jó erős. Dacol az majd, ha kell még a jeges árral is!

— Lesz itt védgát. Hogy ne ismétlődhessen meg. Megvéd az mindentől — felel a gondolatomra az egyik építő gazda. — a tanyavilág megszűnik.

Tovább megyek

Épülő falu. Olyan, mint a kamaszkorban levő lány. Még esetlen. Az ablak foghíjasan néz az útra, az ajtó még hiányzik —, de ház lesz ebből. A bakfisból lesz a gyönyörű asszony.

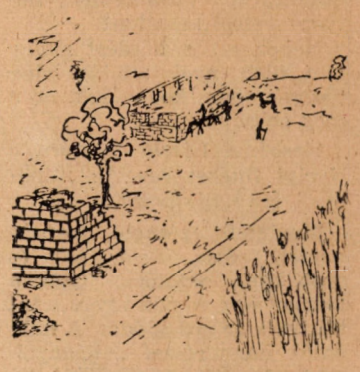

— A szőlőt ide fogjuk ültetni. Jövőre újat is oltunk. A gyümölcsfákat pedig kövezé... — tervezget az egyik volt tanyai. — Csak a tyúkok el ne szaladgáljanak folyton... Anyjuk! Mi lesz már azzal az ebéddel?...

Gyorsul a film. Kipattan az első rózsalevél.

Májusfa leng — színes szalagokkal teleaggatva — a felépült ház tetején.

— A jövő héten már itt alszunk... A bútorokat nemsokára idehozzuk... Csak rossz az út. Legalább öt kilométert kell kocsikáztatni.

Az utca végére értem. Az udvaron lovaskocsi várakozik. Fehér dunyhákat visznek a frissen meszelt házba — az ásitozó ágyakba. Pirosan csillan a cserép, s a füst először keresi a kiutat a kürtőn át az ég felé.

— Jöjjön be mihozzánk — invitálnak szívélyesen. — Nézze, ez a mi házunk. S ha jövőre erre jár, majd akkor nézze meg!

Igen. Jövőre. Akkor már fehéren állnak a házak, s a zöldellő bokrok odasimulnak a kerítéshez, a fák árnyékot adnak... Egy év múlva az utcának nemcsak neve lesz.

Kinyílik teljesen a rózsa.

(Folytatás az első oldalról)

...Nézem a kirakatokat. Éppen olyanok, mint a fővárosi kirakatok. Nem érzem azt, hogy vidéken vagyok. Betérek a szép városi áruházba. Az áruház csarnokában egy IFA-autó, rajta cédula: 51 000 leibe kerül. Hát ez bizony borsos ár... Az ízléses tipuscipők viszont nagyon kelendőek: 210 leibe kerül egy pár szép férficipő.

Az egyik hentesüzlet cégtáblájára ínycsiklandozó hurkát, kolbászt, szalonnát festettek. Ez eddig rendben is volna, Hanem az már annál kevésbé, hogy a fent említett „festmény" alá a következő feliratot biggyesztették: AZOK SZÁMÁRA, AKIK DOLGOZNAK... Megdöbbenek és csodálkozom.

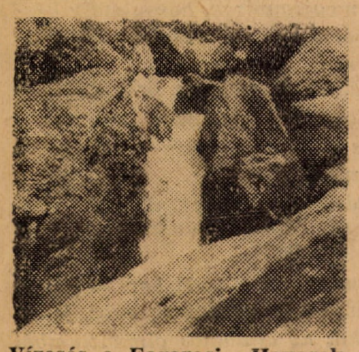

Vízesés a Fogarasi Havasokban.

Hogyan szórakoznak a szebeniek? Nyáron sokan keresik fel a szebeni városligetet. Tó is van. Halastó. Alkotnyatkor sokan etetik a halakat: Gyerekek, felnőttek egyaránt. Mint a velencei Szt. Márk téri galambokat a velenceiek, úgy babusgatják a halakat a szebeniek. A kilos pontyok olykor fél métterre is kiugranak a vízből... Sokan csónakoznak. Aztán itt van a tó mellett az Állatkert. Ide is sokan járnak. Erdély gazdag állatvilágának számtalan érdekes képviselője megtalálható: őzikék, szarvasok, medvék, farkasok, vaddisznók és még sorolhatnám tovább.

A könyvesboltokban és az utcai könyvsátrakban 3—4 leiért megtalálhatók a világirodalom nagy klasszikusainak alkotásai. Az olcsókönyvtári sorozatnak úgy látom, itt is nagy sikere van. Egyszerűségükben is ízlésesek az olcsó könyvek borítólapjai.

A mozik mellett, önálló románnyelvű színitársulata is van Szebennek... Szeptember 3-án Szebenben vendégszerepelt a Marosvásárhelyi Székely Színház együttese. A Néma leventét adták elő tomboló sikerrel. A színházat zsúfolásig megtöltötték a nézők: magyarok, románok, szászok. Olyan románok és szászok is eljöttek az előadásra, akik egy árva kukkot sem tudnak magyarul. És tapsoltak és éljeneztek. Nagyon jól esett. Előadás után felkerestem Tompa Miklóst, a színház igazgatóját. Elmondta, hogy a színház minden támogatást megkap az államtól. A színház marosvásárhelyi sikereiről érdeklődöm. Tompa Miklós válaszából hadd ragadjak ki egy adatot, mely tökéletesen jellemzi a színház és a közönség kapcsolatát. A „Noszthy fiú esete Tóth Marival" című darab 125 előadását mintegy 56 ezer néző tekintette meg. Tudni kell ehhez még azt, hogy Marosvásárhelynek körülbelül 75 ezer lakosa van.

*

A Fogarasi havasok körvonalait jól lehet látni Szebenből... Hajnalban indulunk. Mintegy 20 kilométert döcögünk a szeben—fogarasi személyvonattal, aztán valamelyik kis állomáson leszállunk. (Isten bocsássa meg bűnömet, de az állomás nevét elfelejtettem.) Átbaktattunk a hajnali szürkeségben egy kis falun. Az emberek és a házak még alszanak. Egy-egy korán ébredő kakas kukorékolása, no meg néhány lelkes házőrző kutya vakkantása töri meg a csendet... Reggel hatkor érünk a Havasok lábához. Eszünk valamit, aztán nekivágunk az elérhetetlennek tűnő csúcsnak. Nyolc órán át mászunk, mászunk, egyre csak mászunk. Hátamon 25 kilós hátizsák. A társaság tagjai ugratnak: „Ugye van ez olyan, mint a Gellérthegy?" Nem válaszolok, magamban viszont ezt gondolom: „bár az lenne!" A táj szépsége azonban lassáncskán elfeledteti velem a fáradtságot... Egyelőre a bükk és a tölgy az uralkodó növényzet. Aztán elvétve, itt-ott néhány fenyőfa, majd egyre több — míg végül a fenyveserdő kiszorít minden más növényt. Hatalmas, 35—40 méteres fenyőfák nyúlnak a magasba... Gyönyörű zuhataghoz érünk. A víz által kidöntött és egymásra hányt fák emelet magasságig tornyosulnak. Zúg, dübörög a víz. Saját hangunkat nem halljuk... Továbbmegyünk, a fenyveserdő ritkulni kezd. Az égbenyúló büszke fenyőfák rokonai ebben a magasságban bizony igen-igen satnyák. 2000 méter feletti magasságban már csak a fű él meg és az igénytelen áfonyabokor. Apró, bogyós gyümölcse nagyon ízletes... Juhnyájak legelnek itt tavasztól késő őszig. A hegyipásztorok életük javarészét családjuktól, az emberektől távol töltik. A magányosság szóttanná teszi őket. Órákig állnak botjukra támaszkodva. Tekintetük komoran mered a távolba. És dacolnak a viharral, a hideggel, az őrülettel és a medvékkel. A medvék hetente két-három juhot elragadnak. A juhászkutyák buzgósága mit sem ér... Letelepedünk az egyik pásztor mellé. Nehezen szólal meg. Zárkózott. Az élet és a magány tették ilyenné.

— Nem rossz egyedül? — kérdezzük.

— Nem.

— Mit csinál itt, távol az emberektől.

— Gondolkozom.

— Min gondolkozik?

— Azon, hogy ősszel hazamegyek, vár az asszony, a meleg ház, meg a tánc. — Igen, ez tartja bennük a lelket. Más vágyuk nincs is.

— Olvasni szokott?

— Nem tudok olvasni.

— Rágyújt? — Szeme felcsillan. Szenvtelen arcán először suhan végig, alig észrevehetően a mosoly.

— Igen.

Megkínáljuk. Mohón szívja a füstöt. Itt a hegyekben legjobb valuta a cigaretta. Kincset ér... Barátunk eltűnik, aztán visszatér egy jókora darab juhsajttal.

— Fogadják el. Jószívvel adom.

...Mit meg nem tesznek a cigarettáért! Egy csomagért lereszkednek a legnyaktörőbb szakadékba is gyopárt szedni. Pontosan 30 darab havasi gyopárt kaptunk az egyik pásztortól egy csomag cigarettáért.

A hegység gerincén haladtunk végig. Olykor a felhők felett jártunk. Habzsoltuk a levegőt és habzsoltuk a szebbnél-szebb tájakat. Menedékházakban laktunk. Esténként a napi túra után jól esett a meleg étel. A „nyersanyagokat" szamarakkal szállítják fel a menedékházakba. Hogy miképpen tudnak ezek a derék állatok megbirkózni az úttalan utakkal, ez számomra egyelőre rejtély.

Egy hét után ereszkedtünk le, mintegy 30 kilométerre, indulási

Hegyipásztorok.

pontunktól.

...A hegy lábánál kedves kis falu terül el. Az egyik házikó padkáján öreg anyóka üldögél.

— Kaphatnánk egy ital vizet, néni?

— Hát persze, lelkecskéim. Kerüljenek beljebb.

Iszunk, iszunk. Aztán egy nagy tál körtét rak elénk.

— Egyenek, biztos éhesek. Melyik városból jöttek az urak?

— Szebenből. De nénike, mi nem vagyunk urak!

— Városiak?

— Igen.

— Akkor urak — mondja ellentmondást nem tűrő hangon... Nyolcvanéves.

...Késő délután érünk haza. Aztán két nap búcsúzkodás, csomagolás. Szeptember 5-én ülök fel a pesti gyorsra. Viszontlátásra szép Erdélyország! A mielőbbi viszontlátásra!

— TE —

Sport

Bemutatjuk labdarúgócsapatunkat

Csapatunk a rendkívül rövid felkészülési idő miatt gyengén kezdte az őszi idényt, vereséget szenvedett a Pénzverők csapatától 4:1, a 44 sz. Építőktől pedig 3:1 arányban. A harmadik mérkőzésen azonban az 1-es sz. Szerelőipari Vállalat ellen már 4:2 arányú győzelemmel hagyta el a pályát.

Az elmúlt vasárnap került sor a negyedik mérkőzésre, az ellenfél a TÜSPED csapata volt. Csapatunk a következő összeállításban lépett pályára: *Hornyák — Szendrei, Hagelmayer, Vincze — Koronczai, Kovács — Batta, Galgóczi, Nagy, Balogh, Kovács I.*

Nagy irammal kezdődött a mérkőzés s már a 2. percben *Batta* révén gólt értünk el (1:0). Nem sokáig örülhettünk a vezetésnek, a 4. percben a TÜSPED balösszekötője 20 méterről kapura lőtt és a labda a későn vetődő Hornyák mellett a háló jobb sarkába jutott (1:1).

Továbbra is mindkét csapat nagy erővel küzdött, percenkint hol az egyik, hol a másik kapu került veszélybe. A 7. percben szép Haladás-támadás futott a pályán, *Nagy, Batta, Galgóczi* volt a labda útja, de a támadás végén *Galgóczi* fölé lőtt. Egy perc múlva az ellenfél hagyott ki nagy helyzetet.

A 13. percben veszélyes Haladás-támadás után a TÜSPED-védők hazaadással akartak tisztázni, a labda azonban a rosszul kimozduló kapus fölött a hálóba került (2:1). Két perc múlva egy szabadrúgás után *Nagy* lesgólt lőtt.

Ezután mezőnyjáték alakult ki szórványos támadásokkal. A 27. percben *Nagy* 11 méteres lövését védte a kapus, 10 perc múlva az ellenfél 16 méteres szabadrúgása szállt a kapu fölé.

A 41. percben *Galgóczi* távoli lövését a kapus csak nehezen tudta szögletre menteni. A félidő utolsó eseménye a TÜSPED 16 méteres szabadrúgása volt, amely elsuhant a kapufa mellett.

A második félidőben a

TÜSPED vezette az első támadásokat. A második percben *Koronczai* a 16-oson veszélyes helyzetben kézzel mentett, a megítélt szabadrúgás azonban a kapu mellé szállt. A 6. percben szögletet ért el a TÜSPED, majd a balösszekötő 5 méterről fölé lőtt.

Ezután fölényt harcolt ki a Haladás és szebbnél szebb támadásokat vezetett. A 9. percben Nagy kapufát lőtt, néhány perc múlva *Galgóczi* fejesét a TÜSPED kapusa csak nagy bravúrral tudta szögletre menteni.

Fölényünk a 19. percben góllá érett. *Nagy* szép labdával kiugratta *Baloghot* és *Balogh* lövése a kapufa éléről vágódott a hálóba (3:1). Két perc múlva *Batta* a kapust is kicselezve juttatta hálóba a labdát. A játékvezető először gólt ítélt, de a partjelző megkérdezése után visszavonta ítéletét.

A játék ezután eldurvult. A 25. percben a TÜSPED balösszekötője csúnyán belerúgott *Battába*, a játékvezető ezért kiállította

A 31. percben *Galgóczi* a szélen elfutott, laposan begurított és *Nagy* közelről védhetetlenül vágta a labdát a kapu jobb sarkába (4:1). Öt perc múlva *Nagy* erős lövését védte a TÜSPED kapusa.

A 41. percben *Galgóczi* jó labdát adott *Nagynak*, aki elfutott, de lövése az oldalhálóban akadt meg. A mérkőzés utolsó helyzete a 42. percben adódott, *Batta* elfutott, a kapust is kicselezte, de utána az üres kapu mellé gurított.

Végeredményben a KG Haladás 4:1 arányú megérdemelt győzelmet aratott. A mindvégig lelkesen küzdő csapatból kiemelkedő *Balogh, Hagelmayer, Koronczai* és *Nagy Imre* teljesítménye.

A nyelvoktatás kérdése egyetemünkön

Kíváncsi hallgatók tömege tolong a Nyelvi Intézet hirdetőtáblája előtt. Egy kérdés foglalkoztatja valamennyit, milyen nyelvet tanuljon?

Nehéz ezt a kérdést eldönteni, hisz nyelvtanulási lehetőségek olyan kedvezőek, mint még soha.

Verbényi László elvtárs, a Nyelvi Intézet vezetője mindenről így nyilatkozik:

Megindult az *angol, francia, német, olasz, svéd, cseh* és *arab* nyelv oktatása. Csak a *lengyel* és a *román* nyelv iránt hiányzik az érdeklődés. A hallgatók nagy része „világnyelvek" elsajátítására törekszik, és nem gondol arra, hogy a kedvező utazási lehetőségekkel éive milyen jól tudnának boldogulni a román és lengyel nyelvvel.

— Sok a jelentkező? — kérdem.

Verbényi elvtárs mosolyogva válaszol:

— Nagy a pillanatnyi fellángolás. A kezdeti jelek biztatók, csak az a baj, hogy az első hetek lelkesedése után rendszerint megkezdődik a lemorzsolódás.

Verbényi elvtárs elárulja, hogy ennek megakadályozására hozták azt a határozatot, ha valaki 3—4 előadáson nem vesz részt, automatikusan kitörlik a névsorból. De ezzel még nincs minden rendben. Aki fakultatív úton akarja elsajátítani az idegen nyelvet, gondoljon arra, hogy az egyetemnek komoly anyagi áldozatot jelent ez a nyelvoktatás, a kiváló nyelvtanárok alkalmazása. Emellett gondoljon arra is, hogy nyelvet csak rendszeres tanulással lehet megtanulni.

Érdekesebbek, színvonalasabbak lesznek az idén a fakultatív órák. Kezembe adja az új francia, meg az új angol nyelvjegyzetet.

Kiváncsian lapozgatom őket. A francia jegyzetben *Baudelaire*-vers, irodalmi összeállítások, Párizs ismertetése. Az angol jegyzetben *Mark Twain* nevén akad meg a szemem.

A könyvespolcon angol, francia, német, olasz lemezek sorakoznak. „Ha egy csoport jó előmenetelt tanúsít, nincs akadálya annak, hogy dalokat, operettrészleteket is hallgasson a fakultatív órán" — jegyzi meg *Verbényi* elvtárs.

Felkeresem *Barczán Endre* elvtársat is.

— Hogyan áll jelenleg egyetemünkön az orosz nyelv oktatása? — teszem fel az első kérdést?

— Most jelent meg az új egységes orosz jegyzet, amely a tudományos és a gyakorlati élet szókincsét egyaránt megadja a hallgatóknak.

Eddig az idegen nyelvkönyvek megírásánál rendszerint arra ügyeltek, hogy az idegen országot és népét ismertessék.

Most a tankönyvszerző kollektíva szívvel-lélekkel azon dolgozott hogy általános műveltséget gyarapító, színvonalas olvasmányokkal ismertessék Magyarország földrajzát, irodalmát, történelmét.

— Hogyan készül egy ilyen jegyzet?

— Senki sem gondolná mennyi fáradozást, mennyi munkát igényel, a tematika összeállítása, az anyag megkeresése, az olvasmányok összehangolása egy meghatározott nyelvtani anyaggal. Ez hosszú hónapok megfeszített munkájába kerül.

Verbényi elvtárs maga is részt vett az anyaggyűjtésben, a gyakorlatok kidolgozásában. *Barczán* elvtárs, mint felelős, szintén sokat dolgozott a tematika összeállításán, az olvasmányokon.

A lelkes munka eredményeként most kezünkben van az új jegyzet. Érdekes és színvonalas, hozzásegít a beszédkészség növeléséhez.

— er —

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem párt- és DISZ-bizottságának, egyetemi tanácsának és szakszervezeti bizottságának lapja.

Szerkeszti: a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Káplár József.

Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov tér 8. I. emelet 111.

Telefon: 186—850/197-es mellék.

Kiadja: a Budapesti Lapkiadó Vállalat, Budapest, VIII., Blaha Lujza tér 3.

Szikra Lapnyomda, Budapest, VIII., Rökk Szilárd u.6.

Felelős vezető Kulcsár Mihály.

A természetjáró turistaszakosztály őszi-téli terveiből

Október 14-én: Gyalogtúra Dobogókőről Prédikálószéken keresztül Visegrádra. Indulás 13-án, szombaton, szállás Dobogókőn. Költség körülbelül 17 forint.

Október 21-én: Gyalogtúra Esztergom, Vaskapu-hegy, Maróti-szakadák útvonalon, majd visszafelé Dömösről hajóval. Indulás 20-án, szombaton, szállás Vaskapu-menedékházban. Költség kb. 25—35 forint.

November 3—7-ig: Nagy őszi túra a Sátoros-hegyekbe.

Januárban: A vizsgák után 10 napos túra a Börzsöny-hegységbe, Nagyhideghegyre.

Érdeklődni, jelentkezni lehet Gáti Lóránt nál a belker. tanszéken.

Hírek, eredmények

Szeptember utolsó vasárnapján a Vörös Meteor nagyszabású atlétikai versenyt rendezett, ahol Pintér, a Kg. Haladás versenyzője is indult és 1500 méteren 4:07,4 mp-es jó idővel a második helyen végzett.

*

Női kosárlabda-csapatunk játékoshiánnyal küzd. Ezért a sportkör és a kosárlabda-szakosztály vezetősége arra kéri egyetemünk leány hallgatóit, minél többen vegyenek részt a szakosztály munkájában. Jelentkezni lehet a sportirodán (I. em. 106.).

*

Férfi kosárlabdacsapatunk szépen kezdte az őszi bajnoki idényt. A VI. ker. Bástya ellen 53:42, a Bástya Statisztika ellen pedig 76:50 arányú értékes győzelmet aratott.

*

Október 7-én a TF Haladás atlétikai versenyén a 800 m-es síkfutásban egyetemünk sportkörének 3 versenyzője állt rajthoz. Pintér 2:04,1 mp-cel IV. lett. Minárcsik 2:10,8-at, Flaska pedig 2:15,1-et futott.

Férfi röplabda-csapatunk 5 vereség után megszerezte az első bajnoki pontokat az őszi fordulóban. A Kg. Haladás—Pénzügyminisztérium találkozón a Pénzügyminisztérium csapata 2:2-s mérkőzés állásnál feladta a további küzdelmet.

*

A testnevelési tanszék f. hó 8-án tehetségkutató atlétikai versenyt rendezett elsőéves hallgatóink számára. A verseny részletes ismertetésére a következő számunkban visszatérünk.

Közgazdász a te lapod Írd, olvasd, terjeszd!

Zeneszerda

A LEGÚTÓBBI ZENESZERDÁN

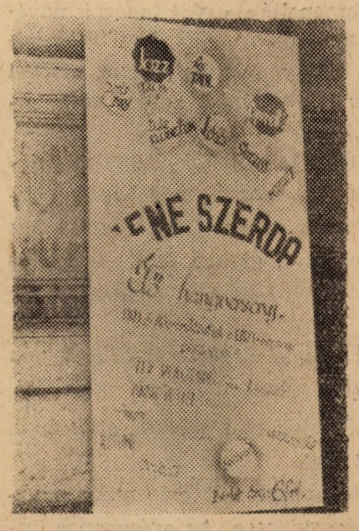

kivételesen nem „mikrobarázdák közé préselt", hanem élő művészek közreműködésével szórakoztak az egyetem zenekedvelői: Lev Vlaszenko, a Liszt-verseny győztese és Annie Petit, a verseny kiemelt részvevője felléptével. A műsorban szerepelt többek között Liszt XII. rapszódiája, Dante-szonáta, Maseppa, Chopin ciszmoll etüdje, Ravel Toccátája.

A gazdag és változatos műsort a közönség nagy tetszéssel fogadta. A kellemes és baráti hangulatban lefolyt hangverseny után mindkét vendégművészt hazája nyelvén, virágcsokorral köszöntötte az egyetemi DISZ-szervezet és a kultúrosztály.

Ezúttal szeretnénk köszönetet mondani a kultúrosztálynak és a Filharmónia rendezőjének a két élvonalbeli vendégművész fellépéséért.

REJTVÉNYSAROK

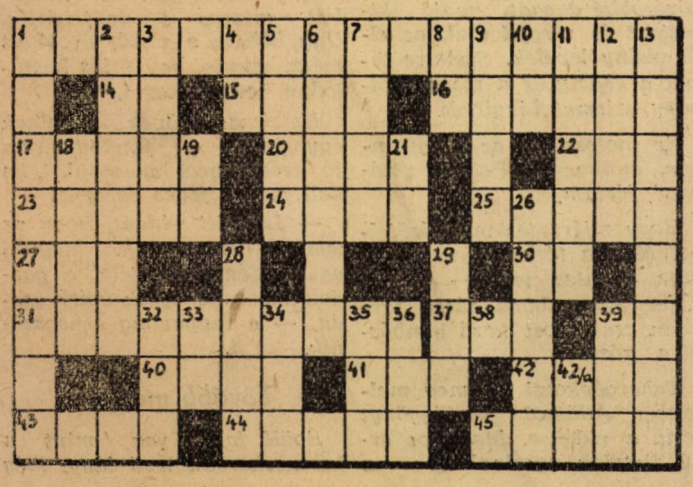

Vízszintes: 1. Október 18-án lesz 25 éve, hogy meghalt amerikai feltaláló. 14. Kiejtett betű! 15. Kívánság. 16. Angol Teréz.! Magyar zeneszerző. 20. Okmány. 22. Termelőeszköz. 23. Házi fonóeszköz. 24. Régi stílus. 25. Nem fújó! 27. Mutatónévmás. 30. S. T. 31. Porlasztó. 37. Aromája. 39. Tiltószócska. 40. Becézett női név. 41. Vészjel. 42. Tengerparti fürdőhely. 43. Égő. 44. Nem gyalog. 45. Ezelőtt.

Függőleges: 1. Külföldi. 2. Ébresztő. 3. Első betű hiány. Csehszlovák író fonetikusan. 4. Csapadék. 5. Feltaláló szülőhazája. 6. Budapesti közkórház. 7. A. J. A. Ö. 8. Latin és 9. Görög isten. 10. Európai nép. 11. Támogat. 12. Fordított szerszám, ékhiba. 13. Híres hadvezér volt. 18. Város. 19. Énekhang. 21. Múltidő jele. 26. Gyümölcslé. 28. Elad. 29. Lapos fordítva! 32.... kémma. 33. Német te fordítva. 34. Kerti szerszám. 35. OSO. 36. NOR. 39. NDE. 42/a. betűhiánnyal járom!